

ЗМІСТ

Розділ I ОСВІТА. ПЕДАГОГІКА

<i>В.В. Бугайчук, К.В. Коцюба, Н.В. Кардашук,</i> ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ ПРИРОДОЗНАВЧОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ПРИРОДОЗНАВСТВА.....	3
<i>В.В. Гармашов, В.І. Саюк,</i> ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ПРОФЕСІЙНИХ КОНСУЛЬТАНТІВ ГАЛУЗІ ОСВІТИ У КРАЇНАХ ЄВРОПИ	7
<i>О.В. Канарова, А.А. Худякова,</i> ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИХОВАННЯ ДИТИНИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УКРАЇНІ ТА ЄВРОПЕЙСЬКИХ ДЕРЖАВАХ	8
<i>А.В. Карпенко, В.І. Саюк,</i> МЕТОДИЧНІ ЗАХОДИ З УЧИТЕЛЯМИ У ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ.....	10
<i>А.О. Кравченко, П.О. Бех,</i> КРИТЕРІЇ ДОБОРУ ЛЕКСИЧНОГО ТА ТЕКСТОВОГО МАТЕРІАЛУ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ДЛЯ ДИФЕРЕНЦІЙОВАНОГО ФОРМУВАННЯ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В ЧИТАННІ У СТУДЕНТІВ-ФІЛОЛОГІВ ПЕРШОГО КУРСУ.....	12
<i>І.О. Куц, О.І. Єгорова,</i> ВИКОРИСТАННЯ ІНДИВІДУАЛЬНИХ МОБІЛЬНИХ ПРИСТРОЇВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ.....	15
<i>І.Р. Максимова, Л.М. Кравець,</i> МОДЕРНІЗАЦІЯ БІБЛІОТЕЧНИХ ПРОЦЕСІВ НА ДОСВІДІ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН.....	17
<i>О.М. Москаленко,</i> ДОРЕВОЛЮЦІЙНИЙ ЕТАП (80-ТІ РР. ХІХ СТОЛІТТЯ – 1917 Р.) У ПЕДАГОГІЧНОМУ КРАЄЗНАВСТВІ ПОЛТАВЩИНИ	23
<i>О.Ю. Процишина,</i> ЗНАЧЕННЯ ВОКАЛЬНОГО РЕПЕРТУАРУ У МОРАЛЬНО-ЕСТЕТИЧНОМУ ВИХОВАННІ УЧНІВ ЗАКЛАДІВ МИСТЕЦЬКОЇ ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ	27
<i>К.Є. Слюсаренко, Л.М. Кравець,</i> РОЛЬ БАТЬКІВ У СОЦІАЛІЗАЦІЇ ДІТЕЙ	30
<i>Н.М. Усенко,</i> ІННОВАЦІЙНІСТЬ ЕВРИСТИЧНОЇ ОСВІТИ У ФОРМУВАННІ ПІЗНАВАЛЬНОЇ САМОСТІЙНОСТІ СТУДЕНТІВ.....	32

семінарів, на яких експерти знайомляться з тенденціями в області розвитку національних систем освіти, а також з загальноєвропейськими стратегіями розвитку освіти.

З розвитком варіативності освітніх програм, що реалізуються, як загальноосвітніми школами, так і установами професійної освіти, в країні, очевидно, з'явиться також потреба у фахівцях, здатних допомогти учням вибудувати освітню траєкторію, як це робиться, наприклад, в США. Залежно від інтересів і схильностей учня, можливостей сім'ї незалежний експерт-консультант допомагає вибрати школу, а потім вид професійної діяльності, установи, напрями навчання в магістратурі тощо.

Отже, розглянуті напрямки діяльності експертів-консультантів, особливості їх підготовки свідчать про вже сформовані потреби сучасної освіти у використанні даної категорії фахівців. Все це викликає необхідність розроблення нормативно-правової бази, що регулює діяльність даних фахівців, а також створення науково-методичного супроводу експертно-консультаційних служб на різних рівнях освіти.

Список використаних джерел

1. Братченко С. Л. Мир экспертизы и его возможные координаты / С. Л. Братченко // Экспертиза образовательных инноваций / Под ред. Г. Н. Прокументовой. – Томск: Томский государственный университет, 2007. – С. 31–45.
2. Огнев'юк В., Сисоєва С. Освітлогія-науковий напрям інтегрованого дослідження сфери освіти / В. Огнев'юк, С. Сисоєва // Рідна школа. – 2012. – № 4/5. – С. 44–51.
3. Суханова Е. А. Организационные изменения в инновационных образовательных учреждениях как объект экспертизы / Е. А. Суханова // Экспертиза образовательных инноваций / Под ред. Г. Н. Прокументовой. – Томск: Томский государственный университет, 2007. – С. 61–68.
4. The European Association for Quality Assurance in Higher Education (ENQA) (2013). URL: <http://www.enqa.eu/files/ESG%20in%20Ukrainian.pdf>.

О.В. Канарова,

кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри соціальної роботи,
соціальної педагогіки та дошкільної освіти

Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького

А.А. Худякова,

аспірант соціальної педагогіки, соціальної роботи та дошкільної освіти

Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького

ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИХОВАННЯ ДИТИНИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УКРАЇНІ ТА ЄВРОПЕЙСЬКИХ ДЕРЖАВАХ

Тенденція євроінтеграції України захопила безпосередньо і інститути навчання та виховання. Сучасні соціально-економічні зміни виконують функцію каталізатора освітніх трансформацій. Так, в закладах дошкільної освіти все частіше лунають промови, про необхідність більш детального дослідження

освітньої системи в Європейських державах та перенесення найкращого досвіду в практику українських ЗДО.

Розглядаючи педагогічні технології виховання дитини дошкільного віку визначним є використання ідей відомих педагогів Дж. Дьюї (технологія проблемного навчання), Ш. Амонашвілі (гуманно-особистісна технологія), Н. Зайцев (технологія раннього й інтенсивного навчання грамоти), М. Монтесорі (технологія саморозвитку) тощо. Дані технології апробовані та інтерпретовано згідно особливостей освітнього процесу в ЗДО певної країни.

Так, в сучасній Франції мають високого попиту саме «материнські школи». Для дітей створена ціла різноманітна та децентралізована система освітніх послуг. Вона характеризується диференційованістю у типах: групові – центри розвитку; індивідуальні – асистенти матері; сімейного типу. За формою власності ЗДО бувають: громадські – муніципальні, комунальні; державні – асоціації, департаменти, відділи, мережі закладів тощо [5]. Головна форма занять в усіх материнських школах – гра. Високого значення надається наступності дошкільної та початкової освіти, що досягається завдяки системі, де один педагог навчає дітей і в материнській і в початковій школі. Одним із основних завдань виступає виховання соціальної компетенції та розвиток креативного мислення.

У закладах дошкільної освіти Німеччини особливого значення надають розвивальному середовищу. Так, створюються приміщення для різних видів діяльності: рольових, сюжетних та режисерських ігор, експериментування та конструювання. «Креативна кімната» – створюється для малювання, ліплення, аплікації тощо. В ній розміщуються різні матеріали та обладнання, меблі та засоби і умови для прибирання. В ігровій кімнаті знаходяться іграшки та матеріали для різноманітних ігор [4, с. 161–166].

Великого значення німецькі педагоги надають ситуаційно орієнтованій концепції, сутність її полягає у тому, що у освітньому закладі повинні бути такі ситуації, у яких діти перебувають сьогодні чи можуть опинитися у найближчому майбутньому, а вихователі мають навчити дитину вільно орієнтуватися у них, адекватно реагувати й діяти [3, с. 86].

Німецькі педагоги переконують, що ситуаційно орієнтована концепція здатна сприяти активізації взаємозв'язків із навколишнім світом, залучати батьків чи дорослих до спільної діяльності, а також спонукати вихователів до підвищення власної кваліфікації [1, с. 159].

Щодо освітнього процесу у Великобританії варто звернути увагу, на те, що найпоширенішим типом дошкільних закладів є ігрові групи, що об'єднані в Асоціацію дошкільних ігрових груп. Фінансування відбувається частково з державного бюджету, та в більшій мірі – батьківських внесків. Кількість дітей в ігрових групах може варіюватися від 6 до 40 дітей, та працюють 2–3 години. Керівниками ігрових груп є спеціалісти з психолого-педагогічною підготовкою. Більшість дітей 4-річного віку перебувають в підготовчих групах початкової освіти. Велика кількість дошкільних закладів свідчить про, те що дитина є активним суб'єктом пізнання навколишнього середовища. Основна мета виховного процесу – особистий розвиток індивідуальності та самостійності дитини [2, с. 146].

Отже, педагогічні системи освітнього процесу в дошкільних закладах мають схожі та специфічні особливості, що визначним чином впливає на вибір та використання різноманітних педагогічних технологій згідно умов та завдань. Резюмуємо, що пошук нових підходів до вивчення системи дошкільного виховання та запозичений досвід зарубіжних країн може бути корисним у подальшому вивченні, дослідженні зазначеної теми в Україні та реалізації у практиці.

Список використаних джерел

1. Вибрані питання соціальної педагогіки. Бланка Єржабкова – Дрогобич: Вимір, 2003. – С. 159–165.
2. Гарник І. Організаційні засади дошкільного виховання у Великій Британії / І. Гарник // Молодь і ринок. – 2015. – № 6. – С. 144–148. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Mir_2015_6_33.
3. Єржабкова Б. Ситуаційно-орієнтована концепція німецького довілля / Бланка Єржабкова // Обрії. – 1998. – №2. – С. 86–89.
4. Сазонова Д. С., Зєбзєєва В. А. Системи дошкільного образования за рубежом: их педагогический потенциал. JSRP. 2014. №8 (12). – С. 161–166.
5. Yoshie Kaga Caring and Learning Together [Electronic resource]: a cross-national study on the integration of early childhood care and education within education / Yoshie Kaga, John Bennett, Peter Moss. – Paris, UNESCO, 2010. – 141 p. – Retrieved from: <http://unesdoc.unesco.org/images/0018/001878/187818E.pdf> – Title from the screen. – Date of retrieving: 23.06.2015.

А.В. Карпенко,

студентка факультету менеджменту освіти та науки
Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова
науковий керівник: ***В.І. Саюк,***
кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри педагогіки та психології вищої школи
Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова

МЕТОДИЧНІ ЗАХОДИ З УЧИТЕЛЯМИ У ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Методична компетентність педагога має важливе значення у його професійній педагогічній діяльності. Вона включає здатність учителя застосовувати під час занять із учнями різні методи, форми і засоби навчання для розвитку їх здібностей, творчості та самовдосконалення. Саме завдяки методичній компетентності педагог здатний раціонально побудувати систему різних за формою навчальних занять, які сприяють кращому засвоєнню учнями змісту навчального матеріалу, формують навички практичної діяльності, посилюють мотивацію до навчання та розвитку. Тому актуальність теми дослідження зумовлена об'єктивною потребою у підвищенні рівня методичної компетентності педагогічних працівників закладів загальної середньої освіти.